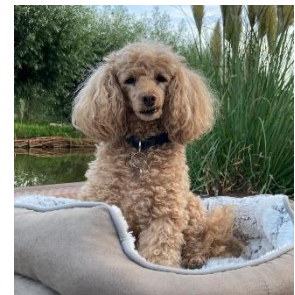

Uit logeren èn ook nog mee op vakantie....

Lieve lezers, mijn naam is Jussi. Een pittig dametje, negen jaar, niet lang geleden mijn verjaardag gevierd. Ik ben gek op verhaaltjes vertellen, en dat doe ik al jaren in dit blad voor de echte liefhebbers van het leukste hondenras ter wereld. Deze foto is gemaakt door één van mijn grootste fans uit Gouda, waar ik een weekje heb gelogerd. Mijn baas en bazin waren op vakantie met een busreis naar Duitsland. Ik mocht niet mee, maar ik heb het in Gouda heel erg naar mijn zin gehad, dus wat mij betreft is dat voor herhaling vatbaar.

Ik heb wel een paar mooie foto's gekregen uit Duitsland, maar voor al die foto's is natuurlijk geen ruimte. Dus heb ik de mooiste uitgekozen. Tja, nu ik dat zo zie vind ik het wel weer jammer dat ik niet mee mocht, want hier zou ik toch wel graag een wandelingetje hebben gemaakt. Vroeger heette dit stukje land de DDR, waar het er destijds nogal armoedig uit moet hebben gezien. Maar daar zie je niets meer van. In de week dat ik genoot van de Goudse stroopwafels (niet verder vertellen alsjeblieft) waren er in Thüringen verkiezingen.

Zo heet dat stukje van Duitsland. Die verkiezingen zijn daar niet goed afgelopen, zeggen ze. Maar laat ik het zo zeggen: verkiezingen zijn niet mijn specialiteit. Ik weet dus niet wat ze daar mee bedoelen.

Een paar weken na mijn logeerpartij was het tijd voor andere verkiezingen: de Kampioens Club Match. Het jaarlijkse evenement van de NPC. En ik was erbij! Niet om kampioen te worden. Want daar ben ik nu te oud voor. Of ik zou mee moeten doen met de veteranen. Zo heet dat geloof ik. Ik heb een rondje gemaakt langs de ringen, kennis gemaakt met alle neven en nichten, ik zag dat het goed was, en toen was het zo langzamerhand tijd om een plasje te gaan plegen.

Buiten op de parkeerplaats zag ik een aantal auto's staan waar nog een heel stel poedels in zaten. Dacht ik. Tot ik nog eens goed keek. Op de grote foto boven dit verhaaltje kun je zien wat er echt aan de hand was: iemand had een grote poster achterop zijn (of haar) auto geplakt!

Geinig, hè? Ik voelde me aardig in de maling genomen. Er stonden nog meer van die auto's. Met hele roedels honden er op. Maar deze poster hiernaast was ook heel leuk. Zie je het al voor je? Een poedel als kapster. Of een kapster als poedel. Het is maar hoe je het bekijkt. Wij poedels zijn wel een beetje ijdel, toch? Dat mag best gezegd worden.

Niet lang na die schoonheidswedstrijd werd het helemaal feest. Met mijn baas en bazin mocht ik mee naar de Ardennen in België. Daar ben ik al eerder geweest, maar we waren er net aangekomen toen ook mijn oppasbaasjes uit Gouda arriveerden. Ik kon mijn geluk niet op. Het rook er heerlijk naar herfstbossen. Niet zo gek natuurlijk, want het is één en al bos en bomen daar. En heuvels waartegen je omhoog kunt rennen en keihard weer naar beneden.

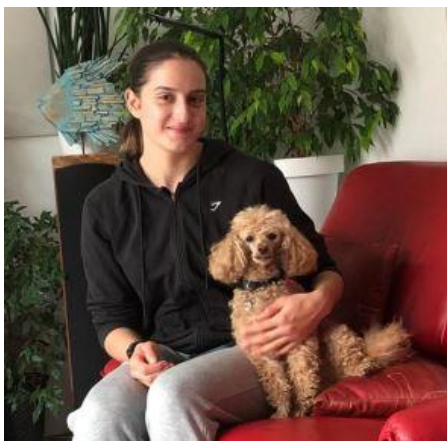

Het had net een paar dagen geregend en dus was het op de bospaden af en toe een waterballet. Na zo'n wandeling moest ik gelijk in bad. Onderweg kwam je de mooiste paddenstoelen tegen. Hier links een heel dorp van wel meer dan honderd, en rechts zo'n bekende uit de sprookjes: rood met witte stippen. Bijna net zo groot als

ikzelf. Tjonge, jonge, het kon niet op. Zo'n weekje vliegt gewoon om als je bijna de hele dag met je beste vrienden aan het genieten bent.

Op de dag dat we weer naar huis gingen zijn we nog even bij de waterval van Coo wezen kijken. Mijn Goudse vrienden waren er helemaal wèg van. Nou, om eerlijk te zijn, ik vond het doodeng. Vanwege al die regen was het voor mij een tikkeltje te woest. Scan die code maar eens hier rechtsonder. Dan begrijp je wel wat ik bedoel.

En weet je wat ik dan nog het leukst vind?
Weer thuiskomen.
Oost west, thuis best.
Zo is het maar net.

Mijn baasjes en Alexandra (mijn lieve vriendin uit Macedonië) wensen je hele fijne feestdagen en een mooi begin van het nieuwe jaar 2025!